

РЕШЕНИЕ

№ 2497

гр. София, 08.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8295** по описа за **2011** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 16.06.2011г., постановено по нахд №6049 по описа на СРС за 2011г., е изменено наказателно постановление №22-2201839 от 08.10.2010г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” като наложената глоба на И. П. Г. /в качеството му на управител на ЕТ”П.-53, И. Г.”/ от 2500лв. е намалена на 1000лв..

Несъгласно с решението е наказаното лице, което по изложените в жалбата в срок съображения- моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови друго, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.В..

Ответникът по касационната жалба оспорва същата чрез юрк.З..

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С наказателното постановление на И. П. Г. е наложена глоба от 2500лв. по чл.414, ал.3 от КТ за това, че в качеството си на [фирма] е допуснал на 24.06.2010г. до работа А. С. без да му предостави екземпляр на трудов договор и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, което е в нарушение на чл.63, ал.2 от КТ.

СРС е установил, че в производството няма допуснати съществени процесуални нарушения. Не са възприети доводите, че лицето работи по граждански договор, както

и не е прието, че е следвало С. да постъпи на работа 28.06.2008г.. СРС е установил, че проверяващите на 24.06.2010г. лично са възприели, че С. работи като „техническа поддръжка” в проверявания обект- детска въртележка и влакче в Зоопарк-С..Не е възприет и довода че се касае за маловажен случай.

С оглед на всичко изложено СРС е установил, че деянието е извършено от дееца, но наложената санкция е несправедлива, поради което е намалил нейния размер от 2500лв. на минимума 1000лв..

От друга страна в касационната жалба се твърди, че деянието не е описано конкретно. Твърди се, че не е установено по какъв начин С. е работил на обекта. Излага се тезата, че С. е започнал реално да работи на 28.06.2010г., когато вече му е връчен екземпляр от трудовия договор, съгласно разписаното в самия договор. Визира се, че на 24.06.2010г., когато е извършена проверката, лицето работи на граждански договор от 30.04.2010г.. Твърди се, че не е индивидуализирано наказанието доколкото не е посочено по кое от двете предложения на чл. 414, ал. 3 от КТ е наложената глобата.

Настоящият състав не намира касационни основания за отмяна на оспореното решение. Деянието е описано със всеки един съставомерен елемент, както е приел СРС. Посочено е ясно, че И. Г. в качеството си на ЕТ е допуснал на 24.06.2010г. С. в проверявания обект да престира труд. Не е необходимо точно да се описва каква работа е вършил С. при проверката. Достатъчно е да се посочи, че е бил в обекта и като какъв, тъй като работата му на „техническа поддръжка” не изисква непрекъснат осемчасов процес по ремонтване и поддръжка на машините. Трудовото правоотношение на тази длъжност предполага поддръжка при необходимост, поради което не се изисква лицето да е видно от проверяващите да ремонтира конкретна машина, макар в конкретния случай да има данни за това. Свидетелката С., извършила проверката- подчертава, че друг освен С. не е имало в обекта и допълва, че лицето ремонтирало детска въртележка, както и им е продало захарен памук. Самият С. също не оспорва, че същия ден е сменял болт на детско влакче. Правилно СРС не е кредитирал показанията на С., че е работил на граждански договор. Изложеното и според настоящия състав е защитна теза на жалбоподателя. Самият факт, че впоследствие е сключен трудов договор с лицето – показва намеренията на работодателя, а именно С. да престира труд, а не трудов резултат. Не се споделя изложеното по същество от защитата, че работодателят е бил заблуден да сключи трудов договор. Същият, ако не е имал яснота при работа 5 часа помесечно какъв договор за сключи – е следвало да се допита до лица със съответните правни познания, както се защитава от адвокат по делото. Отделно –самия факт, че лицето няма да си уплътнява работното време – не води до извода, че договорът не трябва да е трудов. Работодателят преценява как да наеме лицето и как да му плаща – или на трудов договор с работно време /макар и неуплътнено ежечасово, каквото има и при други професии- напр. лекар, дори шофьор напр.на изп.директор, който реално също не осъществява дейността ежечасово по превозване на съответното дл.лице/ и при нужда да се реализира услугата, или може да сключи граждански договор за определен резултат- т.е. при повикване само за конкретна повреда или контролна проверка. Отделно следва да се има предвид, че ако Г. е искал да изпита качествата на С. е следвало да сключи отново трудов договор със срок за изпитване.

Правилно СРС не е приел доводите за маловажен случай във връзка с чл.28 от ЗАНН и правилно глобата не е приета за справедлива и е намалена на минимума от 1000лв..

На последно място следва да се има предвид, че не е съществено процесуално нарушение това, че не е посочено, че глобата е по чл.414, ал.3 предложение второ от

КТ, доколкото предложението първо касае имуществена санкция, каквато не е наложена предвид наказанието „глоба“.

Следователно решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.06.2011г., постановено нахд № 6049 по описа на СРС за 2011г..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.